

[Pia Kjærsgaard]

Vi vil derfor foreslå, at skattelettelserne i stedet sammensættes på en sådan måde, at de tilgodeser en række kortsigtede såvel som langsigtede målsætninger. Der er behov for vækst, der ikke er baseret på fattigdomsførøgelse, men på aktiv skabelse af velstand. Her er nøgleordet budgetbalance, og instrumenterne er skattelettelser og et langt mere dynamisk arbejdsmarked. Der er således tale om en økonomisk politik, der afviger markant fra den, vi oplever i dag.

Det kan jo ske, hvis man vil forhøje den skattefri bundgrænse f.eks. til 60.000 kr. allerede fra 1994, altså en rigtig regulær skattelettelser, som kan mærkes af alle. Det vil på kort sigt føre til en forøgelse af det private forbrug, der øger omsætningen inden for især detailhandel og håndværk. Denne meromsætning fører umiddelbart til flere arbejdspladser og derved til lavere ledighed.

Skattelettelserne vil endvidere føre til lavere lønkrav ved overenskomstforhandlingerne, fordi reallønnen forbedres ved hjælp af skattepolitiske tiltag. Det forbedrer konkurrenceevnen og medvirker til en stigende produktion og beskæftigelse, og det er det, vi har så hårdt brug for. Endelig vil skattelettelserne øge tilskyndelsen til at arbejde, spare op og investere, og det er i sig selv en forudsætning for vedvarende fremgang.

Valget af metoden, nemlig forhøjelse af en skattefri bundgrænse, er den mest fornuftige, idet forhøjelsen vil komme alle skatteydere til gode, og faktisk mener Fremskridtspartiet, at de, der har behov for skattelettelser – pensionisterne, de lavtlønnede – vil få den, hvis man forhøjer den skattefri bundgrænse. Det er det, der altid har været vores politik, og det er det fortsat. Vi fatter ikke, at Socialdemokratiet ikke kunne køre mere ind på de tanker.

Det, Danmark har brug for, er en større og mere effektiv produktionssektor. Det betyder, at erhvervslivets vilkår skal forbedres og forbedres og forbedres. Der kommer ikke flere i arbejde, så længe produktionen ikke stiger.

Regeringen har med skattereformforslaget også lagt meget stor vægt på det grønne. Det er selvfølgelig også nødvendigt at medvirke til miljøforbedringer, det er Fremskridtspartiet enig med regeringen i. Fremskridtspartiet kan derfor også acceptere, at der som et led i markante personskattelettelser indføres miljøafgif-

ter; det er kun rimeligt, at personer eller institutioner, der forringer eller ødelægger miljøet, kompenserer og erstatter for dette tab gennem miljøafgifter.

Men det er vigtigt at bemærke, at miljøafgifter er erstatninger og ikke et supplement. Miljøafgifter kan og skal derfor ikke indføres, før de fleste af de nuværende eksisterende skatter og afgifter er reduceret markant. Vi mener ikke, at de fremlagte grønne forslag lever op til de krav, som jeg her har skitseret. Derfor er de grønne afgifter ikke med til at forbedre miljøet, men derimod kun til at starte en ny skatteskrue med et meget, meget bredt gevind, og derfor kan Fremskridtspartiet ikke medvirke.

Når det drejer sig om udlændingepolitikken, er det Fremskridtspartiets opfattelse, at situationen på det nærmeste er bragt ud af kontrol. Udlændinge strømmer ind over Danmarks grænser, og med reglerne om familiesammenføring bliver det til et ganske betragteligt antal mennesker, som danskerne skal sørge for år efter år. Og her taler vi ikke blot om eks-jugoslaver, men også om mange andre fremmede, og det synes jeg regeringen glemmer at tage med, når vi har udlændingedebatter i Folketinget. Det er, som om man udelukkende koncentrerer sig om, at der i øjeblikket kommer en meget stor tilstrømning fra det tidligere Jugoslavien, men der kommer faktisk fortsat mange udlændinge til Danmark fra andre dele af verden.

På det seneste må man jo konstatere, at der har vist sig større sympati her i Folketinget over for de tanker på udlændingeområdet, som Fremskridtspartiet har fremført i årevis. Således har både Venstre og De Konservative sagt, at de ønsker en opstramning på området; men hvorfor i alverden kommer den udmelding først nu? Hvorfor kom den ikke, da de to partier var i regering, hvorfor er det først i opposition, at V og K ændrer holdning? Det skylder de to partier en forklaring på, både over for dette Ting og ikke mindst over for befolkningen; men bedre sent end aldrig. Under alle omstændigheder må VK's nye holdning på området føre til, at de to partier ved kommende afstemninger her i salen stemmer modsat af, hvad de har gjort tidligere, og Fremskridtspartiet vil holde øje med, at det sker. Man kan jo anstændigvis ikke sige det ene og bagefter gøre det andet, sådan som vi har set alt for mange gange hos Venstre og De Konservative.